

URZĄD PATENTOWY

F 426 27/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 22795.

Kl. 72 d, 6.

Bolesław Gorzejewski
(Warszawa, Polska).

Ćwiczebny granat ręczny.

Zgłoszono 23 marca 1934 r.

Udzielono 10 lutego 1936 r.

Granat według niniejszego wynalazku różni się od znanych granatów ćwiczebnych tem, że wszystkie jego części są stałe, a zużywa się tylko ładunek detonujący, który łatwo zastępuje się nowym.

Załączone rysunki przedstawiają przekroje zmontowanego granatu.

W główce 1a skorupy granatu (fig. 1) jest umieszczony ruchomy tłoczek 4 — 2, podtrzymywany zębem dźwigni zabezpieczającej 18, osadzonej na osi 16; drugi koniec tej dźwigni jest oparty o dźwignię ręczną 23, wskutek czego po docisnięciu tej dźwigni i zabezpieczeniu zawleczką 15 ząb dźwigni 18 utrzymuje w napięciu sprężynę 3 tłoczka 4 — 2.

Ładunek wybuchowy 27 granatu jest umieszczony w puszcze 13, zamkniętej dREW-

nianem lub tekturowem denkiem 25 i sztywno połączonej z tuleją 9, w której znajduje się lont 10, iglica 7 i kapiszon 5.

Przy nabijaniu granatu dociska się dźwignię ręczną 23 do jego skorupy i zabezpiecza się zawleczką 15. Ładunek wybuchowy (fig. 3) wkłada się w tuleję 11, którą wkręca się w dno granatu.

Tuleja 11 posiada w dnie otwór dla ujścia gazów, powstających przy wybuchu granatu.

Po wyjęciu zawlecзки transportowej 15 i rzucie granatu tłoczek 4 — 2 pod działaniem sprężyny 3 ciśnie na ząb dźwigni zabezpieczającej 18, która odchyła dźwignię ręczną 23. Następnie, po odrzuceniu zęba dźwigni zabezpieczającej, tłoczek uderza w kapiszon 5, wtłacza go na iglicę 7 i po-

woduje zapalenie się lontu. Bezpiecznik 19 pod działaniem sprężyny 20, osadzonej na osi 21, pomaga w odrzuceniu dźwigni 18, przekręca się i opiera się o szyjkę tulei 8, a po jej wykręceniu zasłania otwór i uniemożliwia wkręcenie nowego ładunku wybuchowego przed zabezpieczeniem dźwigni 23.

Dźwignia zabezpieczająca 18 może być zastąpiona sworzniem 18 (fig. 4) ze spiralną sprężyną 20, przyczem napięcie mechanizmu uderzeniowego skutecznia się ręcznie przez pociągnięcie główki tłoczka 4a do góry.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ćwiczebny granat ręczny, znamienny tem, że posiada wewnątrz tłoczek (4 — 2), osadzony na sprężynie, który opiera się o ząb dźwigni zabezpieczającej (18), osadzonej na dźwigni ręcznej (23), wskutek czego po rzuceniu granatu tłoczek wtłacza kapiszon na grot igliczny i powoduje zapalenie się lontu i wybuch granatu.

2. Ćwiczebny granat ręczny według zastrz. 1, znamienny tem, że tłoczek (4 — 2) posiada główkę (4a), która służy za uchwyt przy napinaniu mechanizmu uderzeniowego.

3. Ćwiczebny granat ręczny według zastrz. 2, znamienny tem, że posiada bez-

piecznik (19), który pod działaniem sprężyny, osadzonej na osi (21), opiera się górnym końcem o dźwignię zabezpieczającą (18) i pomaga sprężynie tłoczka w odrzuceniu tej dźwigni, dolnym zaś końcem, po odrzuceniu dźwigni zabezpieczającej, opiera się o szyjkę tulei (8), a po jej wykręceniu, zasłania otwór i uniemożliwia wkręcenie nowego ładunku wybuchowego przed zabezpieczeniem dźwigni ręcznej.

4. Ćwiczebny granat ręczny według zastrz. 1 i 3, znamienny tem, że posiada tuleję (11), która daje się wkręcać w dno granatu i służy do umieszczenia w niej puszki z ładunkiem wybuchowym.

5. Ćwiczebny granat ręczny według zastrz. 4, znamienny tem, że tuleja, w której jest umieszczona puszką z ładunkiem wybuchowym, posiada w dnie otwór dla ujścia gazów, powstających przy wybuchu granatu.

6. Ćwiczebny granat ręczny według zastrz. 1 — 5, znamienny tem, że jego ładunek wybuchowy jest umieszczony w puszcze (13), zamkniętej drewnianem denkiem i sztywno połączonej z tuleją, w której znajduje się lont, kapiszon, grot igliczny i otwór dla ujścia gazów, powstających przy zbieciu kapiszona i paleniu się lontu.

Bolesław Gorzejewski.

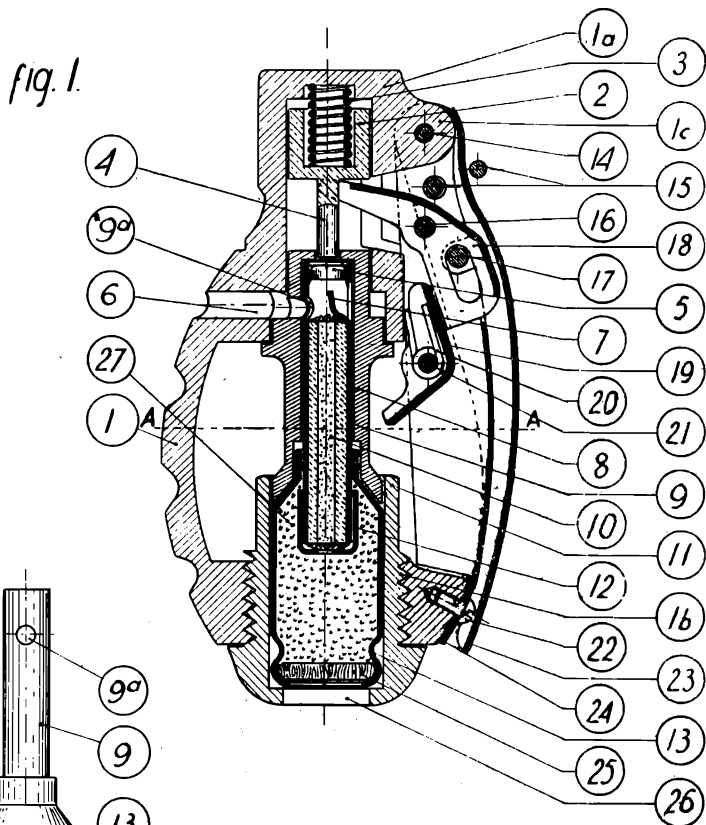

fig. 3.

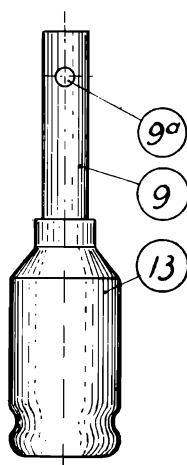

fig. 2.

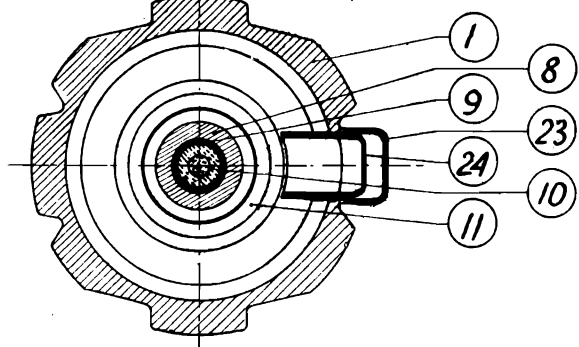

Fig. 4

